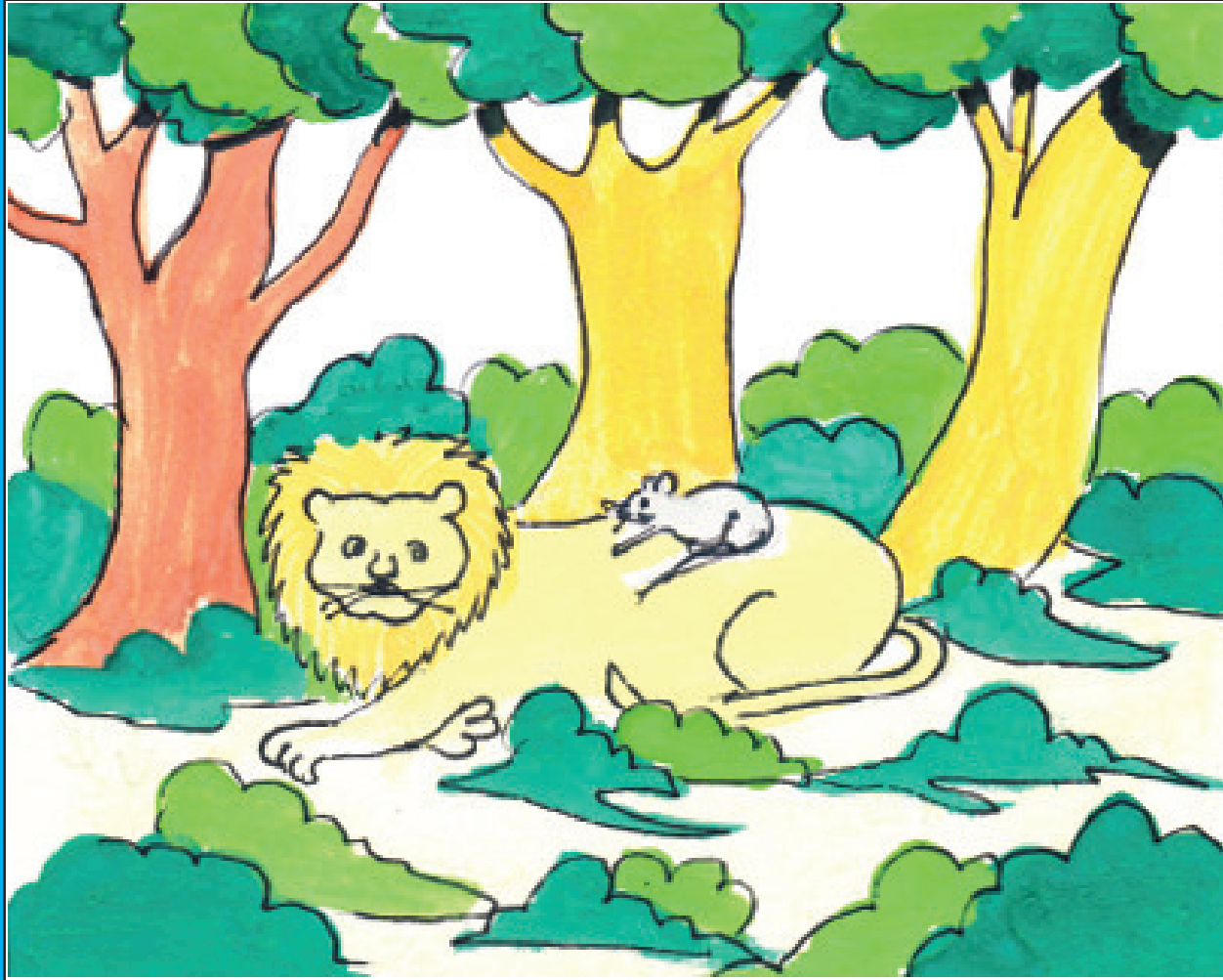

সিংহ আৰু নিগনি

গৰমৰ দিন। সিংহ এটা গছৰ তলত শুইছে।

সিংহৰ টোপনি ভাঙিল। তাৰ খং উঠিল। সিংহই গৰ্জি উঠিল।

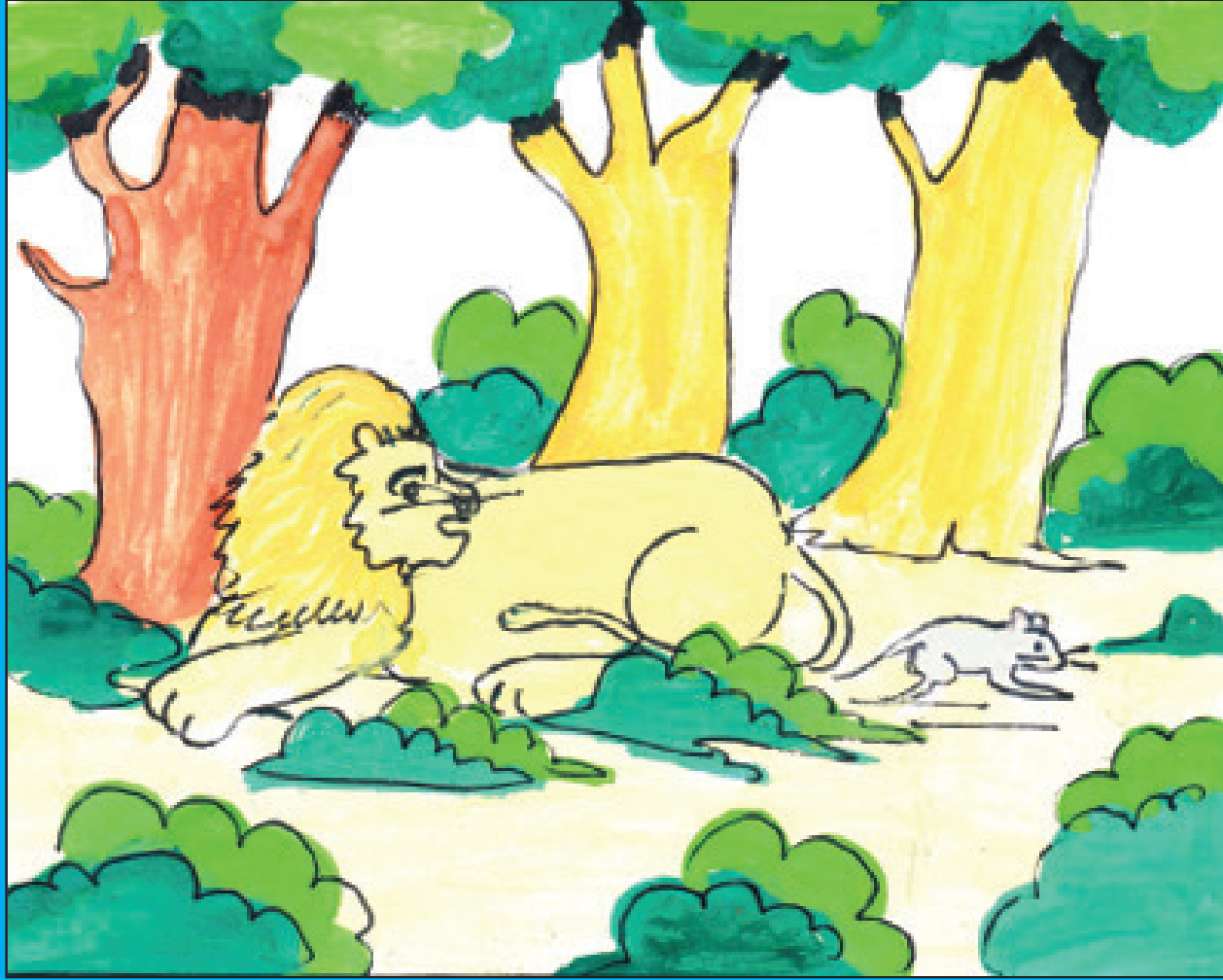

সিংহ : হেৰৌ নিগনি, তই মোৰ কেঁচা টোপনি কিয় ভাঙিলি ?
নিগনি : ক্ষমা কৰিব মহাৰাজ। ভুলতে এনেকুৱা হ'ল।

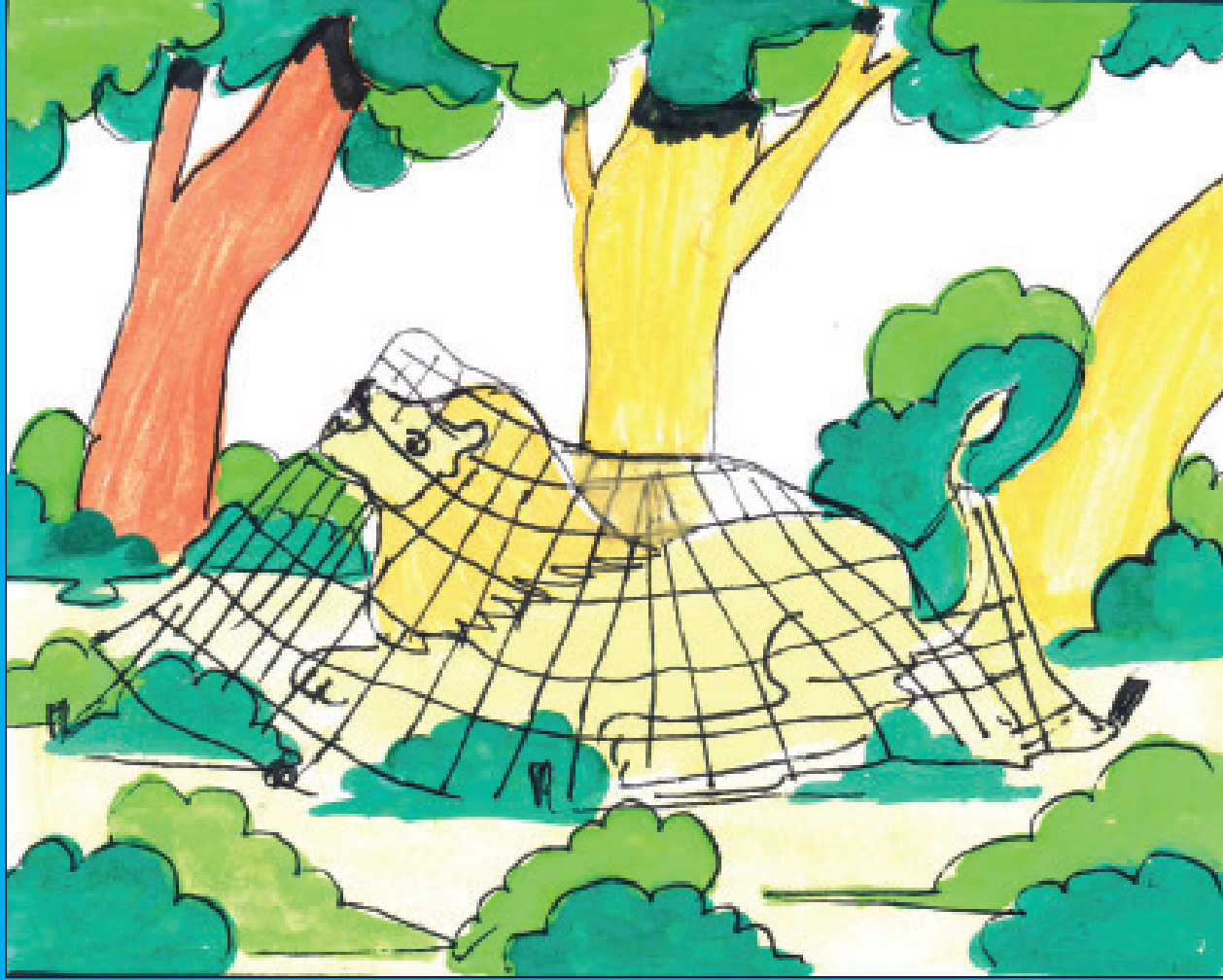

নিগনি : ক্ষমা কৰিব মহাৰাজ। কেতিয়াবা আপোনাক বিপদত সহায় কৰিম।

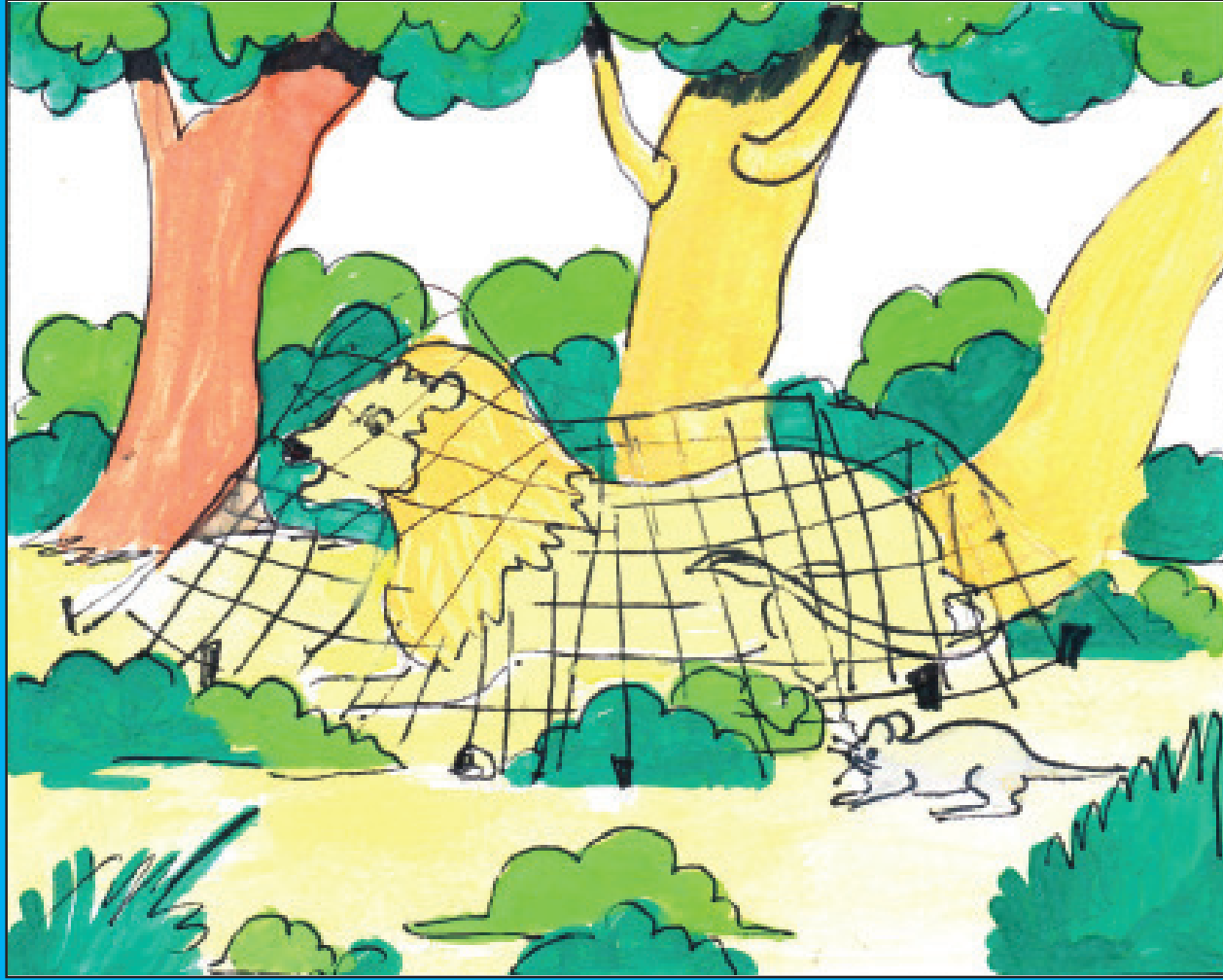
সিংহ : হাঃ হাঃ হাঃ। তই এটা সামান্য নিগনি।

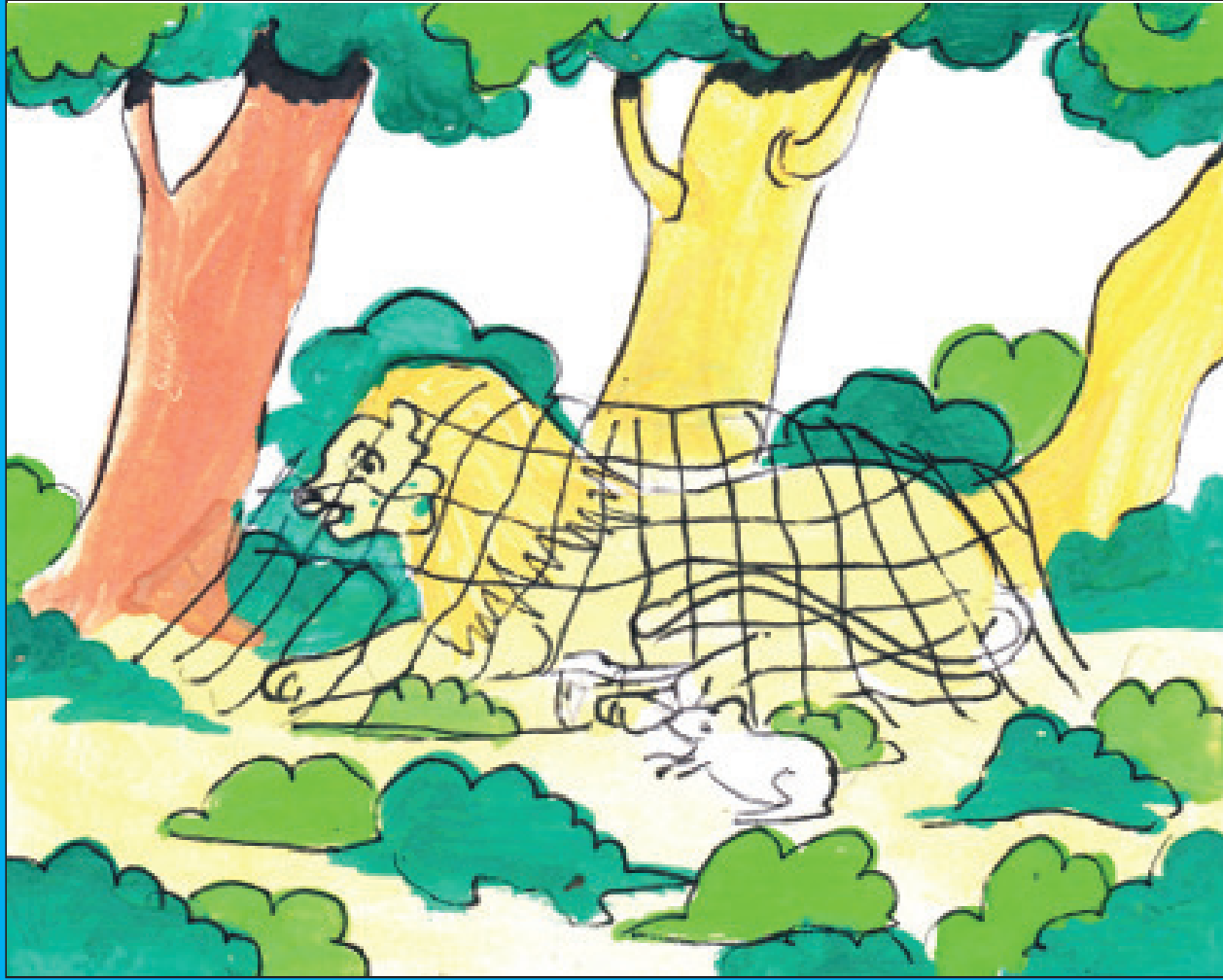
সিংহ : বাকু ঠিক আছে। এইবাৰলৈ এৰিলোঁ। অলপ সাৱধানে ফুৰিবি।
নিগনি : ভাল মহাৰাজ। এতিয়া সেৱাছে।

সিংহ অকস্মাতে জালত পৰিল। সি হাও হাওকৈ চিঞৰিলে।

নিগনি : মহাৰাজ, মনে মনে শুই থাকক। মই আপোনাক সহায় কৰিম।

নিগনিযে জালৰ সূতাৰোৰ কুটি দিলে। সিংহ মুকলি হ'ল।

নিগনি : আহক এতিয়া মহাৰাজ। অলপ সাৰধানে ফুৰিব।
সিংহ : ধন্যবাদ নিগনি। তুমি মোক ভাল সহায় কৰিলা।